

Sygn. akt V U 1210/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

na skutek odwołania W. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 23 maja 2013 roku

Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 1210/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 23.05.2013 r. odmówił przyznania W. W. (1) prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS ze względu na brak 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach. Wg organu rentowego brak jest podstaw prawnych umożliwiających udowodnienie pracy w szczególnych warunkach przy pomocy zeznań świadków.

W odwołaniu od tego orzeczenia ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu błędne przyjęcie, że od 25.10.1974 r. do 31.12.1976 r. nie pracował w szczególnych warunkach, jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Firma, w której był zatrudniony została zlikwidowana. Z powodu likwidacji pracodawcy nie jest w stanie uzyskać świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Może udowodnić szczególne warunki pracy przy pomocy zeznań 2 świadków. Na podstawie takiego zarzutu wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie W. W. (1) jest niezasadne.

Wniosek o emeryturę złożył 9.01.2013 r. Nie miał wówczas jeszcze 60 lat gdyż urodził się (...)

O/ZUS decyzją z 17.04.2013 r. odmówił mu przyznania emerytury z powodu zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze 14 lat, 1 miesiąca i 9 dni. W dniu 1.01.1999 r. suma okresów składkowych i nieskładkowych wynosiła 27 lat, 7 miesięcy i 28 dni.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych :

1. ubezpieczonym mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 / 60 lat/, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

a) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat (15 lat),

b) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (25 lat)

Emerytura, o której mowa w ust. 1 przysługuje pod warunkiem nie - przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Wg art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagające wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo swoje lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny uprawniający do przejścia na wcześniejszą emeryturę, rodzaje prac i stanowisk oraz warunki na których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury, zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepisami dotychczasowymi regulującymi warunki do uzyskania wcześniejszej emerytury jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.).

Na mocy art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli oba warunki dotyczące zatrudnienia spełniał w dniu 1 stycznia 1999r.

8.05.2013 r. wnioskodawca złożył oświadczenie, w którym podał, że jako pracownik (...)Spółdzielni (...) w B.Oddziale w S.od 25.10.1974 r. do 31.12.1976 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Potwierdzili to świadkowie E. S. (1) i L. P. (1).

Według świadectwa pracy z 31.12.1976 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) od 25.10.1974 r. do 31.12.1976 r. jako kierowca.

W ocenie Sądu owo świadectwo przynajmniej w części jest fałszywe. W aktach osobowych znajduje się życiorys napisany przez W. W. oraz podanie o przyjęcie do pracy. Pierwsze pismo pochodzi z 17.09.1975 r. a drugie z 24.10.1975 r. Urząd Miejski w S.skierował go do pracy w Spółdzielni (...)9.10.1975 r. Na podstawie tych dokumentów należy przyjąć, że stosunek pracy został nawiązany 25.10.1975 r. a nie rok wcześniej.

Na rozprawie w dniu 5.08.2013 r. wnioskodawca okazał swoje prawo jazdy. Uprawnienie do kierowania pojazdami ciężarowymi (kat.C) uzyskał 17.06.1975 r. Wyjaśnił, że przez około pół roku kierował samochodem dostawczym marki (...). Świadek L. P. nie był tego pewien ale świadek E. S. zeznał, że kierowcą takiego pojazdu był kilka miesięcy. Następnie był kierowcą (...).

Nie ulega wątpliwości, że najlepiej przebieg swego zatrudnienia pamięta sam W. W.. Skoro przyznał on, że około 6 miesięcy był kierowcą (...), to kierowcą (...) był co najwyżej 8 miesięcy. Ponieważ do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach brakuje mu 10 miesięcy i 21 dni uwzględnienie pracy na tym stanowisku nie mogło spowodować zmiany jego sytuacji prawnej.

Z podanego wyżej powodu Sąd uznał jego odwołanie za niezasadne i dlatego oddalił je na mocy art.477¹⁴ § 1 kpc.